

РЕШЕНИЕ

№ 614

гр. София, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7298** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. А. П. против решение № ППН-01-1531-1/2019 от 09.06.2022 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-1531 от 13.09.2019 г. за неоснователна.

Със същото решение на основание чл. 58, пар. 2, б. " а" от Регламент (ЕС) 679/2016 КЗЛД е отправила предупреждение до администратора на лични данни - Н. Н. М., че операциите по обработването на лични данни, които възнамерява да извърши с описаната система за видеонаблюдение, има вероятност да нарушат разпоредбите на Регламент (ЕС) 679/2016, както е посочено в мотивите на решението.

С жалбата се поддържа, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорваното решение.

В съдебното заседание се явява лично и се представлява от адв. Х. и адв. А., които поддържат жалбата и претендират отмяна на оспореното решение. Претендират се и сторените по делото разноски

Отвътникът – Комисия за защита на личните данни, чрез упълномощен представител, оспорва жалбата, като поддържа становище за неоснователност на същата.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото.

Заинтересованата страна - Н. Н. М., чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждането на разноските по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, а и се установява от представените писмени доказателства, че КЗЛД е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-1531 от 13.09.2019г. от П. А. П., в която са изложени твърдения за осъществяване на незаконосъобразно видеонаблюдение на адрес: [населено място], [улица]. Жалбоподателят твърди, че съседът му Н. М., живущ в ап. 16, ет. 3 в същия вход на посочения адрес, е монтирал видеокамера на собствената си тераса, с която видеокамера извършва неправомерно видеонаблюдение. Сочи, че в обсега на монтираната камера попада пространството пред входа, както и зелените площи пред блока, където играят и карат велосипеди децата на живущите в блока. Поддържа, че по този начин се нарушава неприкосновеността на личния им живот и този на децата им. Твърди, че Н. М. не е поискал съгласие от живущите в блока и не е давано такова за монтиране на камерата за видеонаблюдение. Не е провеждано и общо събрание на ЕС, с оглед монтирането на такава. Отправено е искане към КЗЛД да упражни законовите си правомощия във връзка с описаните в жалбата нарушения.

С уведомление с изх. № ППН-01-1531#3 от 04.11.2019 г. в съответствие с разпоредбата на чл.26 АПК за образуването пред КЗЛД производство е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата - Н. М., като му е указана възможността на основание чл. 36, ал. 2 АПК да изрази писмено становище по изнесените в жалбата твърдения и да представи относими доказателства в седемдневен срок от получаване на съобщението.

Писмото е върнато като непотърсено, поради което на адреса е залепено уведомление по чл. 18а, ал. 9 АПК с изх. № ППН-01-1531#4 от 06.03.2020 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. и чл. 12, ал. 1 и ал. 4 ЗЗЛД със заповед № РД-15-131/22.06.2020 г. на председателя на КЗЛД е наредено извършването на проверка по спазване и прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД на Н. М., в жилищна сграда, находяща се на адрес: [населено място], [улица], с основна задача на проверката: да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри. Определен е съставът на проверяващия екип и е наредено след извършване на проверката същият да представи констативен акт пред КЗЛД.

За извършената проверка е съставен констативен акт с рег. № ППН-02-458/30.10.2020 г. / л. 141 - 147 от делото/, в който подробно са отразени осъществените от определения със заповед № РД-15-131/22.06.2020 г. на председателя на КЗЛД проверяващ екип присъствени и неприсъствени действия. Видно от съдържанието на констативния акт, отразено е, че поради неосигуряване достъп до посочения в жалбата недвижим имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ап. 16, проверяващият екип е възпрепятстван да установи всички факти и обстоятелства относно системата за видеонаблюдение, предмет на жалбата, поради което не е установено по безспорен начин: кой и кога е инсталирал и чия собственост е

процесната видеокамера, дали действително същата функционира, кой я поддържа и наблюдава изходящия образ от нея, съхраняват ли се и къде записи с видеокадри от нея, в случай че същите са налице, както и какъв е реалният обхват на видеозаснемане на системата.

Представени са с административната преписка констативни протоколи за извършени от проверяващия екип проверки на място на сградата на 23.06.2020г., на 02.07.2020 г. и 01.09.2020 г., с приложени преписи от домова книга на етажната собственост.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. и чл. 12, ал. 1 и ал. 4 ЗЗЛД със заповед № РД-15-120/13.04.2021 г. на председателя на КЗЛД е наредено извършването на проверка по спазване и прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД на Н. Н. М. и Н. Н. М. в недвижим имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 16, с основна задача на проверката: да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри. Определен е съставът на проверяващия екип и е наредено след извършване на проверката същият да представи констативен акт пред КЗЛД.

Изпратени са уведомления с изх. № ППН-01-1531#30/2019 г. от 15.04.2021 г. и с изх. № ППН-01-1531#31/2019 г. от 15.04.2021 г. до Н. Н. М. и Н. Н. М., с които последните се уведомяват за извършване на проверка, насрочена на 13.05.2021 г., като към писмата е приложен въпросник за проверка с предмет видеонаблюдение - Приложение № 2 към Инструкция за практическото осъществяване на надзорната дейност на КЗЛД. С писмо с изх. № ППН-1-01-1531#32/15.04.2021г. е изискано съдействие от органите на МВР за идентифициране и уведомяване на лицата за извършване на проверка на посочената дата.

За извършената на 13.05.2021 г. проверка на място е съставен констативен акт с рег. № ППН-02-242/21.05.2021 г. / л. 396 - 398 от делото/, в който подробно са отразени осъществените от определения със заповед № РД-15-120/13.04.2021 г. на председателя на КЗЛД проверяващ екип присъствени и неприсъствени действия. Видно от съдържанието на констативния акт, проверяващият екип е констатирал следното: През 2018 г., за целите на превантивна охранителна дейност, Н. Н. М. е закупил посредством платформа за електронна търговия видеокамера модел „Reolink”, която е монтирал на фасадата на терасата към апартамент № 16 в сградата, който обитава. Камерата е насочена към прилежащите пред входа на сградата площи. Камерата не е бутафорна (фалшива), а истинска, но към момента на проверката същата не е свързана към електрозахранване, не е присъединена към компютърна мрежа и/или видеорекодер и не функционира. По време на извършване на проверката Н. Н. М. е демонтирал камерата от описаното местоположение и я е предоставил на проверяващия екип за оглед и заснемане на графични изображения. Не се е установило наличие на видеорекодер, записващо устройство и/или друг носител на данни, на който да се съхраняват записи с видеокадри от процесната камера за минал времеви период. На вратата на гараж - собственост на друго лице, след негово позволение, Н. Н. М. е поставил информационна табела, предупреждаваща, че обектът е под видеонаблюдение, без да са посочени данни за връзка с администратор на лични данни. Пред проверяващия екип Н. Н. М. е декларирал, че никога не е осъществявал заснемане, предаване и запис на видеокадри с процесната камера, а същата е закупил и монтирал на балкона на апартамент № 16 в жилищната страда с цел да имитира извършването на видеонаблюдение с превантивна

охранителна цел.

Представен е и съставеният за извършената на 13.05.2021 г. проверка констативен протокол, с приложен към същия въпросник - Приложение № 2 към Инstrukция за практическото осъществяване на надзорната дейност на КЗЛД.

Изпратени са до страните съобщения за насрочено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 09.02.2022 г., връчени съответно на жалбоподателя на 30.12.2021 г. и на ответната страна в административното производство – чрез залепване на уведомление по чл. 18а, ал. 9 АПК на 24.01.2022 г.

Видно от представения протокол № 5 от 09.02.2022 г., проведено е заседание на КЛЗД на 09.02.2022 г., на което жалба с рег. № ППН-01-1531 от 13.09.2019 г. е разгледана по същество, като е предложен проект на решение и е определен срок за изготвянето му до 10.03.2022 г.

Последвало е постановяване на оспорваното в настоящото производство Решение № ППН-01-1531/2019 от 09.06.2022 г., с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-1531 от 13.09.2019 г. за неоснователна.

Със същото решение на основание чл. 58, пар. 2, б. " а" от Регламент (ЕС) 679/2016 е отправила предупреждение до администратора на лични данни - Н. Н. М., че операциите по обработването на лични данни, които възнамерява да извърши с описаната система за видеонаблюдение, има вероятност да нарушат разпоредбите на Регламент (ЕС) 679/2016, както е посочено в мотивите на решението.

За да постанови оспореното решение, КЗЛД е приела, че предмет на жалбата е твърдяно осъществяване на видеонаблюдение, по своята същност представляващо съвкупност от действия - записване и съхраняване с автоматично средство - система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване” по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Приела е, че в хода на извършената проверка не е установено собственикът или неговият син - ползвател на апартамента и лице, срещу което е насочена жалбата, да извършват твърдяното видеонаблюдение, както и че в хода на административното производство не се установява извършването на видеонаблюдение - твърдяно от жалбоподателя, като последният не е ангажирал доказателства в подкрепа на наведените от него твърдения, съгласно принципа за разпределение на доказателствената тежест в административния процес.

При тези съображения жалбата е обявена за неоснователна, като решението на КЗЛД е прието единодушно.

Доколкото КЗЛД е приела, че се установява наличие на камера, насочена към прилежащите пред входа на сградата площи, както и че от събраните в хода на административното производство доказателства не може да се направи правен извод за наличие на легитимен интерес на администратора, преимуществен пред правата във връзка със защита на личните данни на физическите лица, които данни биха били обработвани с процесната система за видеонаблюдение и влизали в приложното поле на чл. 6, пар. 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 679/2016, е упражнила регламентираното в чл. 58, пар. 2, буква „а” от Регламента корективно правомощие, а именно отправянето на предупреждение до администратора на лични данни за наличието на вероятност операции по обработване на лични данни, които той възнамерява да извърши, да нарушат разпоредбите на Регламент (ЕС) 679/2016.

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 27.06.2022г.

Представена е с жалбата преносима памет с видеозаписи, като по реда на чл. 204 ГПК е допуснат оглед на същата и е изслушана съдебно-техническа компютърна

експертиза. Вещото лице, въз основа на извършеното изследване на наличните данни в преносимата памет, приложена по делото, вкл. видеозаписи с обща продължителност 1,47 мин. и 4 бр. снимки jpg формат, дава заключение, обсегът на заснемане на видео изображението е приблизително 14-16 метра видео ширина, 7-8 метра видео височина. Камерата е разположена предполагаемо над земната повърхност на височина 5-6 метра. От заснетото видео се наблюдава минимална част от целостта на сградата, отвън. Съобразно експертното заключение лицева идентификация на лица, които се движат на разстояние повече от 4 метра, снимани отгоре, както е в случая, е почти технически невъзможна.

При изслушване в съдебното заседание вещото лице дава разяснения, че са изследвани метаданните на записите, като в тях не са отразени нито модел, нито устройството, което ги е заснемало, а само техническите параметри, които са заснети – резолюция, кадри и съответно вид на комплексите.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на св. А. Н. М., от чиито показания се установява, че свидетелят живее в процесната сграда. Поддържа, че процесната камера, монтирана на парапета на терасата на третия етаж, е забелязана от живущи във входа в средата на 2018 г. Камерата представлявала такава за външно наблюдение – тръбна, насочена, в бял цвят. При смрачаване се виждал светещ диод, който според свидетеля е индикация за режим нощно виждане. Свидетелят сочи, че ъгълът, под който е насочена камерата, е в посока входа на сградата и улицата. Поддържа, че от поставянето ѝ през 2018 г. камерата се намира на същото място. Не е поставяно на дневен ред на общо събрание на ЕС извършване на видеонаблюдение от каквото и да било естество в общите части на блока, както и не е давано съгласие за поставяне на процесната камера. Според свидетеля в затворена група в социална мрежа, в която са включени собственици – живущи в ЕС, са били публикувани в началото на 2019 г. няколко записа от профила на Н. М., които свидетелят счита, че са съдържали записи от процесната камера. Излага твърдения, че на един от видеозаписите е възприела и преминаване на жалбоподателя. И на трите записа, които били публикувани в тази група, се забелязвали части, пространства, които се ползват за придвижване или престой на живущите в сградата.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Комисията за защита на личните данни, предвид правомощията ѝ по чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/, вр. чл.38 ЗЗЛД, да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

Съгласно чл. 51, § 1 от Общия регламент относно защитата на данните всяка държава членка осигурява един или повече независими публични органи, които са отговорни за наблюдението на прилагането на настоящия регламент, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза /"надзорен орган"/.

В Общия регламент относно защитата на данните - чл. 52, чл. 53 и чл. 54, е предоставена свобода на преценка на националния законодател при уреждането със закон на общите условия за избор или назначаване на надзорните органи, изискванията за независимост и правилата за създаването на органите. Продължителността на мандата на надзорните органи, съгласно чл. 54, пар. 1, б. "г" от Регламент (ЕС) 2016/679, е предмет на регламентация от всяка държава членка със закон. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗЗЛД, съгласно която председателят и членовете на комисията изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до избора на новите председател и членове, изцяло отговаря на изискването за наличие на конкретна национална правна уредба, която да регламентира въпроса с продължителността на мандата на КЗЛД.

При това положение съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен по време орган.

Актът е приет при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактически и правни основания за издаването му. Решението съдържа изискуемите съобразно разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК реквизити.

При постановяване на оспорения акт органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД във вр. с чл.26, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД и обн. ДВ, бр.60/2019 г.

Съгласно чл. 35, ал. 1 от ПДКЗЛДНА жалбата е искане, с което се търси защита за нарушени на искателя права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД.

В случая жалбата на П. П., иницирала производството, по естеството си представлява такава, с която се търси защита за нарушени негови права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, доколкото са изложени твърдения за осъществявано незаконосъобразно видеонаблюдение на адрес: [населено място], [улица], в която сграда е живущ и искателят. Ето защо, правилно КЗЛД е приела, че жалбата е допустима, съответно, съдът приема за неоснователно поддържаното от заинтересованата страна възражение в тази връзка.

За образуването производство са уведомени подателят на жалбата и лицето,

срещу което е насочена жалбата - Н. М., като на последния е указана възможността на основание чл. 36, ал. 2 АПК да изрази писмено становище по изнесените в жалбата твърдения и да представи относими доказателства в седемдневен срок от получаване на съобщението. В съответствие с изискването на чл. 40, ал.1 от ПДКЗЛДНА жалбата е разгледана по същество в открито заседание на 09.02.2022 г., за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства.

Предвид гореизложеното съдът приема, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод.

Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 57, §1, б. „е“ от Регламент 2016/679 във връзка с уточнението, направено в съображение 122 към Регламента, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби, подадени от субекти на данни срещу администратор или обработващ лични данни, публичен орган или частна структура, действаща в обществен интерес.

В случая, както се посочи вече, КЗЛД е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за осъществявано неправомерно видеонаблюдение.

Събраната чрез видеонаблюдение и записването на данните от видеонаблюдение информация представлява лични данни по смисъла на чл.4, т. 1 от Регламент 2016/679, тъй като се осигурява възможност лица да бъдат идентифицирани по техни физически белези.

Лицето, което извършва видеонаблюдението и/или съхранява записите, има качество на администратор на личните данни съгласно дефиницията на чл.4, т.7 от Регламент 2016/679 – независимо дали е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура – достатъчно е лицето или структурата сами или съвместно с други да определят целите и средствата за обработването на лични данни.

Съгласно чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване. Извършването на видеонаблюдение чрез автоматично техническо средство попада в хипотезата на обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като съвкупност от действия - записване и

съхраняване с автоматизирано средство - система за видеонаблюдение.

Система за видеонаблюдение с камера трябва да се квалифицира като обработване на лични данни с автоматизирани средства, когато инсталираното съоръжение позволява записването и съхраняването на лични данни, като изображения, позволяващи идентифицирането на физически лица /т. 35 от решение от 11.12.2019 г. по дело С-708/18 на Съда на ЕС/.

Доколкото в разглеждания случай в хода на извършената проверка не е установено дали собственикът или неговият син - ползвател на апартамента и лице, срещу което е насочена жалбата, извършва твърдяното видеонаблюдение, а и съвкупната преценка на събрания по делото доказателствен материал, вкл. заключението на изслушаната съдебно-компютърна експертиза, не обосновава такъв извод, то правилно и законосъобразно административният орган е приел, че не се установява по категоричен начин, при условията на изискуемото пълно и главно доказване, извършването на твърдяното от жалбоподателя видеонаблюдение. В тази връзка настоящият състав намира за необходимо да се посочи, че изводът за осъществено незаконосъобразно обработване на лични данни с автоматизирано средство не може да почива на предположения.

По тези съображения съдът намира, че оспореното решение на КЗЛД, с което жалба с рег. № ППН-01-1531 от 13.09.2019 г. е обявена за неоснователна, е постановено и в съответствие с материалноправните разпоредби.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че не се установява и нарушение на изискването за съответствие на акта с целта на закона. Комисията за защита на личните данни, в качеството си на надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на ЗЗЛД, и който е сезиран с искане от субект на данни, е разгледал същото и се е произнесъл с решение съобразно нормативно установената компетентност, която има като такъв орган.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК право на разноски имат ответникът и заинтересованата страна, които своевременно са ги претендирали. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен от съда в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 Закона за правната помощ. На заинтересованата страна следва да се присъдят доказаните по делото разноски в размер на 800 лв. за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 07.12.2022 г. / л. 494 от делото/.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК,

Административен съд София – град, 72 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. А. П. против решение № ППН-01-1531-1/2019 от 09.06.2022 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което жалба с рег. № ППН-01-1531 от 13.09.2019 г. е обявена за неоснователна.

ОСЪЖДА П. А. П. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА П. А. П. да заплати на Н. Н. М. сумата от 800 (осемстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: